

Sobota 25. februára 2017

Piesne: ES č. 548, 554

Text: L 9, 51 – 56

„Ale On sa obrátil a pokarhal ich: Neviete, čieho ste ducha; lebo Syn človeka neprišiel zatratiť ľudské duše, ale zachrániť. A odišli do inej dediny.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Nemecký teológ D. Bonhoeffer napísal: *„Nič, skutočne nič sa neoplatí žiť bez lásky, všetok zmysel života sa naplní tam, kde je láska.“* Svet však žije celkom opačnými princípmi: je zvyknutý reagovať na krivdu hnevom, na lož odsúdením alebo prispôbením, na zranenie či ublíženie pomstou. Nik z nás sa rád neoddáva bolesti, úzkosti či dlhodobému trápeniu. Ježiš však vedel, že Ho v Jeruzaleme čoskoro čaká prenasledovanie i smrť. Napriek tomu pokračoval vo svojej ceste. Vedel, že je to Božia vôľa, a všetku nechť a obavy presiahla ničím nepodmienená láska. Táto láska je nesebecká a nehľadá na svoj prospech. Ježiš poslal pred sebou poslov, aby Mu pripravili miesto v samaritánskej dedine, no tam Ho neprijali. *„Ak vás niekde neprijmú, vyjdite z toho mesta a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim.“* Týmito slovami Ježiš ukazuje na spôsob, ako sa zachovať, ak narazíme v živote na odpor. Neraz nás v živote prekvapia reakcie ľudí, aké by sme nikdy nečakali. Môže to byť sklamanie, nepochopenie našich dobre mienených názorov alebo skutkov, môžu to byť sny, ktoré nám iní rozbijú, či akákoľvek iná forma negatívnej odpovede. Avšak negatíva, s ktorými sa denne stretávame, sú výzvou byť obrazom Krista, ktorého jediným motívom bola skutočná láska. Učeníci nepochopili význam Ježišovho konania. Boli posadnutí motívom pomsty, chceli zoslať oheň z neba a zničiť tých, ktorí ich dobrý zámer nepochopili a neprijali ich. Možno bude ešte veľa takých, čo nepochopia naše dobre mienené snahy, preto si nezúfajme a nehľadáme spôsoby ľudskej nedokonalejšej spravodlivosti. Súd patrí Bohu. Ježiš svojím správaním rád ukazuje hĺbku toho, čo má pravý význam. Nezabúdajme, že Boh je našou jedinou istotou, keď aj všetky naše nádeje a sny padli. Buďme pripravení vzdať sa pýchy a predsudkov, s ktorými prijímame len tých, čo sa nám hodia do obrazu. Veď aj zdanlivé prekážky na ceste, nás majú naučiť, aby sme sa nechali motivovať Božou láskou, trpezlivosťou, pokojom. Ježiš sa nebál: stratil seba a získal iných. Aká je tá tvoja cesta? Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti za to, že hoc máš moc ukázať svoju tvár moci a pomsty, nie si Bohom, ktorý túto zbraň používa. Odpusť nám, že nás často dokážu vyvieť z miery ľudia a okolnosti vŕchol nás. Zabúdame na to, aký príklad si nám ukázal svojím životom. Tvoje víťazstvo by nemalo význam, keby nebolo motivované láskou. Veď nás Duchom Svätým, aby sme svoj každodenný boj vyhrávali vďaka jedinej zbrani, ktorú máme. Amen.

Mgr. Denisa Vargová, zborová kapláňka v CZ ECAV Pozdišovce